

дете-то си. — — О хора! та само мене убійте, да ви є проста моя-та кръвь, а детенце-то ми оставете.

Хунсъ. (*Продра ся*). Давай това дете тука, що трѣбува да бѣде, трѣбува, — нека са свърши по скоро.

Графица-та. (*плачешкомъ*). О любезни хора, какъ можете да си дигнете рѣцѣ-тъ, и да отземате животъ-тъ на невинни-тъ; та кому є това детенце сторило нѣкое зло, та него пощадете а мене убійте, ето ви мой-тъ вратъ обнаженъ, посѣчете ма слободно, само детенце-то ми оставете. Подиръ смърть-тъ ми занесете го въ Брабантъ на мой-тъ жалостни родители, и кажете имъ, честе ма погубили по облыгваніе Голосово а по заповѣсть Графовъ. — — Тѣ за любовь на дете-то ще са смилѣжтъ за васъ, и богато ще ви обдарѣжтъ. Ако ли не смѣете да отидете тамъ, авы ма за ведете въ нѣкоя непроходимъ пустинѣ, и ма оставете. Азъ за любовь къмъ дете-то си съ радостъ ще останѣ въ пустинѣ-тъ и никога не щѣ да излѣзѣ между хора. — Ахъ, погледайте ма, какъ азъ, ваше господа и Графица, кличѣ предъ васъ, и проливамъ грозны сълзы, — — смилете са добри хора, смилете. — Ако ли съмъ нѣкого отъ васъ увредила, слободно убійте ма. — Вы сички знаете, че азъ теглѣ за честь и вѣрность. — Вы непременно ще са кадете, и казнь отъ Бога ще приимете, дѣто ищете да ма убіете невинѣ. Тѣй повече са бойте отъ Бога, нежели отъ челоувѣческѣ заповѣсти. Знайте, че праведно пролѣна кръвь непрестанно вопіє предъ божитѣ престолъ, и убійцы-тъ нематъ нигдѣ миръ нито спокойствіе.